

medtaget i nedenstående. A jour førte oplysninger herom forefindes i øvrigt i skattedepartementet.

På baggrund af det indsamlede materiale og strukturen i de enkelte landes skatte- og afgiftspolitik på kulbrinteområdet, er der foretaget følgende gruppering af de behandlede lande:

I. Venezuela, Brasilien, Filippinerne.

II. Saudi Arabien, Forbundsrepublikken Vesttyskland.

III. USA.

IV. England, Norge, Holland.

I.

Oplysninger for denne kategori af lande har været meget mangelfulde. For Filippinerens vedkommende har det ikke været muligt at indhente oplysninger overhovedet. Med hensyn til Brasilien og Venezuela bemærkes, at det statslige engagement i disse lande er meget stort – for Venezuelas vedkommende 100 pct. I Brasilien udføres al efterforsknings- og indvindingsvirksomhed gennem det statsjede Petrobras. Udenlandske selskaber har i de senere år fået mulighed for at deltage, men udelukkende som underleverandører til statsselskabet. Der svares royalty på 5 pct. af værdien af den producerede olie eller gas til de delstater, territorier eller kommuner, hvor udvindingen finder sted. I tilfælde af offshore udvinding betales afgiften til det nationale olieråd under mine- og energiministeriet.

II. Saudi Arabien

I januar 1975 krævedes en royalty på 20 pct. af referenceprisen (posted price) på olie og 85 pct. i skat af den skattepligtige indkomst (indtægt med fradrag af royalty og driftsomkostninger). En følge af oliekrisen er, at staten er blevet aktiv deltager i olieudvindingen med 60 pct. gennem det statslige olieselskab Petromin. Der er efterfølgende ført forhandlinger om statslig overtagelse af hele kulbrintesektoren, hvilket har medført, at det eneste private selskab, Aramco, der er et konsortium bestående af Exxon, Mobil, Texaco og Chevron, får indtægter for management m. v.

Disse indtægter reguleres i forhold til størrelsen af produktionen.

Forbundsrepublikken Vesttyskland

Virksomheden med olie- og gasudvinding er i Vesttyskland underlagt samme beskatningsregler, som andre brancher, og der findes ingen særlige skatteregler for kulbrinteområdet. På afskrivningssiden findes regler om fradrag af omkostninger ved olie- og gasboring (efterforskningsboringer) samt nogle særlige retningslinier for formuebeskatning af virksomheder inden for olie- og gasudvinding.

III. USA

Olie- og gasudvindingsindustrien i USA er i *indkomst- og formuebeskatningsmæssig* henseende underkastet de almindelige regler, der gælder for beskatning af erhvervsvirksomhed. Dette gælder også *fradrags- og afskrivningsbestemmelserne*. Olie- og gasudvindingsindustrien erlægger dog visse mindre afgifter (fees) til dækning af de af den offentlige administrations omkostninger, som er direkte forbundet med olie- og gasproduktion, f. eks. afgifter til inspektion og kontrol.

Herudover er der specielle regler vedrørende opkrævning af *arealafgifter* og *royalties* samt *frigørelses- og produktionsafgifter*. Disse afgifter er forskellige for de enkelte stater og federalt ejet land. Generelt gælder, at royaltyaftgiften for de enkelte stater varierer mellem 12,5 pct. og 16,7 pct., afhængig af reservoirets alder og produktionsrate.

Som eksempel på frigørelses- og produktionsafgifter kan nævnes, at i Alabama opkræves 6 pct. af produktionsværdien af råolie/naturgas.

I Texas, som er den største producent af olie- og naturgas i USA, er der 4,8 pct. produktionsafgift på olie, medens afgiften på naturgas er 7,5 pct. Landets næststørste producent er Louisiana med tilsvarende afgifter på 12,5 pct. og 14 pct.

Royalty af olie produceret på federalt ejet område varierer mellem 12,5 pct. og 25 pct. afhængig af produktionsraten. På naturgas varierer afgiften mellem 12,5 pct. og 16,7 pct.

Ved beregningerne anvendes maksimalpriser på olie og gas. Den samlede beskatning ville være anderledes (højere), hvis verdensmarkedspriserne var slået igennem på de indre markeders priser.

Generelt er der i USA en tendens i retning af at øge afgifterne på olie og naturgas.